

Izudin Aščerić

PRVA PESMA

Najpre sam zamislio nešto, nešto se smestilo na ništa
Zatim, ništa je dobilo vidljivost, na pola, stavio sam
vertikalnu crtu

Levu stranu, obojio sam u tamu, predstavljala je loš
potez,

negativno

Zatim, desnu stranu, obojio sam svetlo, predstavljala je
dobar potez, pozitivno

Zatim sam oblikovao ivice, i povezao ih linijama
utvrđene boje

Ništa je bilo nešto, oivičeno

To nešto, nazvao sam život

Duša kročila je njime, koju sam stvorio slučajno

Prosula se boja

Dok sam birao četkice

I da ne bude sama, dodao sam još jednu

Da bi opstala, hranila se sa obe strane

I tu se razmnožila, zamišljala svet

Videla je ivice drugih svetova, ali nikada nije mogla da
ih dodirne

A iza tih ivica bile su druge ivice, i samo su se nizale, i
nizale

16. novembar 2017.

...

FRAGMENTI

Pokretan, čudan, svoj

Idem svukuda, prikupljam divlje i tuđe

Suvo, pogrbljeno drveće mi se smeši

Sklapam fragmente svoje, nežno režim iz koščatih
badema

Detlići brižljivo šapuću, a vrane grabe poslednji nakit i
odlaze

Počinje novo godišnje doba

Ni nemam sa čime da te uporedim

Ti si ja koje je uspelo bez mene

...

KAZALJKE I LEDENICE

Pletenasto posmatranje još jednog pasusa

Rado bih bila negde, radije izrekla i isekla
Što me ne vidiš?

Idi! Ne trebaš mi, ni ti, ni bilo ko. Idi!

Pusti moje, meni, ništavilu, tišini, mašnicama

Žmurim, kada ugledam, ne želim da me vidiš

Šta će lekovi sećanju?

Nisam ti svoje rekla. Idi i ne vraćaj se

Ni ne znam te, ni ne želim

Šta god da si, deluješ daleko sa sve tim pokretljivim
obrazima

I dodirima očiju

Poručuješ, to prolazi, ali kroz mene

Ovaj nakrivljeni dan je samo duh, neću dug, ne
posmatraj nebo, ni mene

Reći ću ne, neću da čujem, samo ću reći i nalepiti
flastere

Trebalo bi da naučiš imena tih nepouzdatih listova što
ti skrivaju pola lica

Samo tada zeleno se rukuje i zamišlja

Kazaljke i ledenice

...

PRVI KOMŠIJA BRETONOV

Misli kao bujica nose koru zemlje i njenu nedovoljno
pričvršćenu kosu

Kajak pleše, noseći vlasnika u nepoznate krajeve

Ispunjeni njegovim prisustvom, deca trče da stignu On

kiha od dodira hladnih struja
Vlasnik je već boja druge slike, drži četkicu, crvenom
prelazi Preko sebe
Zora je, otvaraju se vrata, nesta sav taj svet, čuje se zvuk
testere
Hteo bih da mislim, ali sam umoran i stvaran

...

PSI

Postoje tri vrste pasa

Imamo pse koji se rode među psima
Ostaju da budu kao oni, i tako sve dok ne uginu od
bolesti

ili gladi

Imamo pse koji se rode u uređenim domovima
Izlaze u šetnje, zdravo se hrane, toplo im je, ali ih vode
za povodac

I treće, pse koji se rode
Među psima
Dele istu hranu, hladnoću, teskobu, ali veruju i rizikuju
Ostavljaju pse iza, lutaju sa nadom, zaboraviš da ih je
ikada
i bilo, a onda
Jednog psećeg dana prođeš pored njihovog doma, vidiš
da nemaju povodac

Da nisu sami, i da se ne osvrću na prolaznike
Pronašli su kosku, koju su prećutali, jer psi i povodci
ne veruju u slobodu